

Πρώτα τον άνδρα και μετά τα παιδιά

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Βασικός σκοπός του γάμου είναι η απόκτηση παιδιών, σύμφωνα με την εντολή του Θεού «αύξάνεσθε και πληθύνεσθε». Τα παιδιά, καρπός της αγάπης και της συζυγικής ενώσεως των γονέων τους, είναι η χαρά της οικογενείας, η ψυχική ευχαρίστηση του ζεύγους που τα αποκτά.

Μεγάλη ευλογία του Θεού η παρουσία των παιδιών μέσα στο σπίτι. Και πάρα πολλές φορές η απόκτηση των παιδιών συνδέει το ανδρόγυνο πιο πολύ μεταξύ του και το βοηθά ώστε να ξεπερνά ευκολότερα εμπόδια και δυσκολίες του συζυγικού βίου. Τα καμαρώνει ο πατέρας, τους προσφέρει τη στοργή της η μητέρα και με την παρουσία τους ομορφαίνουν το σπίτι. Δίνουν μεγαλύτερη ζεστασιά, θερμαίνουν την ατμόσφαιρα του σπιτιού.

Όμως, ενώ τα παιδιά είναι η μεγαλύτερη ευλογία του Θεού στο νέο ανδρόγυνο και η χαρά και η ψυχική αγαλλίαση για τους γονείς, μπορεί, εάν δεν προσεχθούν μερικά πράγματα, να γίνουν άθελά τους αφορμή κάποιου παγώματος μεταξύ των δύο συζύγων.

Υπάρχουν περιπτώσεις που η σύζυγος όταν αποκτήσει το πρώτο και το δεύτερο παιδί προσκολλάται εξ ολοκλήρου στα παιδιά της. Τα λατρεύει και αφοσιώνεται «ψυχή τε και σώματι» σ' αυτά. Η αφοσίωση βέβαια αυτή της μητέρας στα παιδιά της είναι φυσική. Το μητρικό φίλτρο είναι βαλμένο στην καρδιά της μητέρας από τον ίδιο τον Θεό. Και αλλοίμονο στη μητέρα εκείνη που δεν αγαπά τα παιδιά της.

Αυτή όμως η αγάπη προς τα παιδιά δεν πρέπει να ξεπερνά τα όρια και μάλιστα να φτάνει τα όρια της προσκολλησεως προς τα παιδιά και να έρχεται έτσι σε δεύτερη μοίρα η αγάπη και η αφοσίωση προς τον σύζυγο .

Την πρώτη θέση στην καρδιά της γυναίκας μετά τον Θεό , πρέπει να κατέχει ο άνδρας της και μετά, τα παιδιά της. Η προς τον σύζυγο αγάπη και αφοσίωση είναι ανώτερη από την αγάπη και αφοσίωση προς τα παιδιά. Υπάρχουν όμως περιπτώσεις που η σύζυγος προσκολλάται εξ ολοκλήρου στα παιδιά της και παραμελεί κάπως τον άνδρα της. Αυτές οι περιπτώσεις δυστυχώς δεν είναι πολύ σπάνιες. Και θα πρέπει να προσεχθούν ιδιαίτερω. Έχουμε ακούσει παράπονα συζύγων, που είναι πάρα πολύ καλοί γονείς , με πραγματική αγάπη στα παιδιά τους , όμως διαπιστώνουν ότι η γυναίκα τους τους παραμελεί, απορροφημένη με την περιποίηση των παιδιών.

Οι άνδρες δικαιούνται να έχουν πάντοτε τη στοργή και αφοσίωση των γυναικών τους. Αυτή η στοργή και αφοσίωση κάνει ομαλό τον συζυγικό βίο , διευκολύνει την ένωση των ψυχών και κάνει το ανδρόγυνο να ξεπερνά εμπόδια και να ζει αρμονικά.

Οι γυναίκες που δίνουν περισσότερο την καρδιά τους στα παιδιά τους και βάζουν σε δεύτερη μοίρα τους άνδρες σφάλλουν πάρα πολύ και αμαρτάνουν ενώπιον του Θεού. Μπορεί δε με τη συμπεριφορά τους αυτή να παγώσουν την καρδιά των συζύγων τους και να βλάψουν ανεπανόρθωτα την ενότητα του συζυγικού βίου τους.

Οι άνδρες κατά κανόνα θέλουν ολόκληρη την αφοσίωση της γυναίκας τους. Δεν επιθυμούν ποτέ να ευρίσκονται σε δεύτερη μοίρα. Αυτή τους η αξίωση είναι δικαία , διότι η αγάπη του ανδρόγυνου είναι και πρέπει να είναι ανώτερη από κάθε άλλη προς άλλα πρόσωπα , και προς αυτά τα παιδιά ακόμη. Μεταξύ τους το ανδρόγυνο είναι ένα. Με τα παιδιά τους έχουν βαθμό συγγενείας. Μεταξύ τους δεν έχουν βαθμό συγγενείας και «καὶ ἔσσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν».

Ας προσέξουν , λοιπόν, οι νεαρές μητέρες την περίπτωση αυτή. Δεν έχουν το δικαίωμα να προσκολλώνται στα παιδιά τους επί ζημιά του δεσμού τους προς τους άνδρες τους. Την πρώτη θέση στην καρδιά τους , μετά τον Θεό, πάντοτε στον άνδρα τους. Και μετά την αγάπη και την αφοσίωση προς τα παιδιά. Αυτό είναι το θέλημα του Θεού. Αυτή είναι η φυσιολογική κατάσταση της ζωής ενός καλού ανδρόγυνου. Έτσι διευκολύνεται η συνέχεια της αρμονικής συζυγικής συμβιώσεως.

Πηγή: «**ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ**

ΣΤΟ ΓΑΜΟ»

ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ Ι. ΚΑΡΟΥΣΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δ' ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΧΡΥΣΟΠΗΓΗ

Πηγή: eisdoxantheou-gk.blogspot.gr